

(Folytatás az első oldalról)

főiskola dolgozó, hallgatói első jelöljük, a nagy tanító, a legjobb vezér és a legjobb barát, Rákosi Mátyás elvtárs mellett. A mindent elszóró taps a dolgozók halálát, szeretetét fejezi ki, azt bizonyítja, hogy Rákosi elvtárs ott él a dolgozók, a szegedi egyetem dolgozóinak szívében is.

Hefényi Géza Kossuth-díjas akadémikus, az I. sz. Belgyógyászati Klinika igazgatója lép a mikrofon elé. Javasolja, hogy a résztvevők

Rusznák István elvtársai,

a Magyar Tudományos Akadémia Kossuth-díjas elnökét, az Elnöki Tanács tagját is jelöljük képviselőnek. Elmondja, hogy Rusznák István sokáig dolgozott Szegeden. 1934-től, 1944-ig a Belgyógyászati Klinika igazgatója volt, azután a Budapesti I-es számú Belgyógyászati Klinika vezetője lett. Nagy érdemeket szerzett a magyar-szovjet barátság ápolása terén. Hűséges nagy pártunkhoz, népi demokráciánkhoz, követendő példát orvosaink számára.

Hefényi Géza javaslatát lelkes taps fogadja. A gyűlés résztvevői egyemberként, kézfejtartással szavaznak Rusznák István jelölése mellett.

Ezután Baróti Dezső elvtárs képviselőjelöltnek

Karácsonyi Béla elvtársai,

a Történeti Intézet docensét, Kossuth-díjas tudósunkat javasolja. Ismerteti Karácsonyi Béla életrajzát. Elmondja, hogy tanulmányait Budapesten végezte. Középiskolai tanári oklevelét 1942-ben szerzett. Állás, hoz azonban nem jutott a vaseszer-gályos szakmát tanult. A felszabadulás után egy ideig középiskolai tanárként működött, majd a budapesti Pedagógiai Főiskolán adott elő. 1950-ben a Szegedi Egyetemre került.

A javaslatra lelkes taps a válasz: Karácsonyi Béla elvtársat az egyetem dolgozók képviselőjelöltjének elfogadják.

Székelyi Nagy Béla kétszeres Kossuth-díjas a május 17-i választások üzenetét, az egyetemi oktatáselméletet orosz nyelvi tanulás eredményesebbé tétele érdekében, a *Bolgar Intézet* nevében versenye hívja a többi intézetet. A versenyfelhívást elfogadják. Szalai Éva, a II-es számú Sebészeti Kl.

nika főműtősnője, a választások tisztelt munkafelajánlást tesz: *váltja száz méter gáz feldolgozást, Garas Kálmán Rákosi ösztön-díjas főiskolai hallgató ígértet tesz, hogy május 17. üzenetét csoportjának öt leggyengébb tanulóját a marxizmus-leninizmus vizsgáira előkészíti.* Czoniczer Gábor egyetemi anár, a II. sz. Belgyógyászati Klinika igazgatója arról beszél, mely, nyi mindent köszönhet intézete hatalmas öt éves tervének. Elmondja, hogy maga az intézet is tervnek szülte. A következő öt éves tervben megépül az egyetem B épülete, az Idegklinikai, az Anatómiai Intézet.

Karácsonyi Béla elvtárs jelenkezik hozzászólásra. Forró taps közben lép a mikrofon elé.

— Nehéz az embernek ilyenkor szavakat találni arra — mondja —, hogy valamennyire is kifejezze, mit érez, milyen felelősség teljes szám- adásra készíti önmagával szemben s ugyanakkor mennyire ösztönzi, jelkesíti, felemeli az elvtársai, dolgozóitársai által előlegezett bizalom.

— Nyolc esztendő óta sokszor úgy érzem, mintha mesevilágban jár- nék, ahol nemcsak az a bizonyos három kimondott kívánság teljesül, egészen magától értetődő módon, de olyan dolgok is bekövetkeznek, amelyek az ember még képzeletében sem fogalmazott meg valóra válnak előtt. Népi demokráciánk megbecsülte szerény munkámat. A „Kiváló munkáért” kitüntetés, a Kossuth-díj, amelyet sokszor társammal együtt kaptam, bizonyítja, hogy soha az értelmiségnek olyan megbecsülése nem jutott osztályrészül, mint ma. És ehhez még a mai nap, amikor az elvtársak engem, aki az elmúlt rendszerben még a sorjában sorosnak sem voltam ura, jelölnek egy olyan testületbe, amely az egész ország sorsának egyik irányítója: az országgyűlésbe.

— Megköszönöm az elvtársak bizalmát s igyekezem azt megköszö- ni. Szegedi dolgozói itt a déli hatá- ron, Tito-Jugoszlávia társország- ságában, örömeiknek tartják városu- kat. Az a feladatunk, hogy ennek megfelelően dolgozzunk, hogy azzal is méltók legyünk Rákosi elvtárs, pártunk és dolgozó népünk bizal- mára.

Karácsonyi Béla hozzászólása után a gyűlés résztvevői táviratot küldenek Rákosi Mátyás elvtárs- nak.

A jelölőgyűlés az Internacionálé hangjaival ér véget.

A népfrent programja minden becsületes, hazáját szerető ember programja

Uj termelési sikerekkel szavaznak dolgozóink minden nap

Mindig figyelemmel olvasom az újságot, vasárnap azonban még nagyobb érdeklődéssel vettem kezembe, mikor szemembe öltöttek az első oldal címbetűi: „A Magyar Függetlenségi Népfrent választási felhívása”. Olvastam, valóságban szívtam magamba sorait. A sorokból élelem járult mindaz, ami négy éve a Magyar Függetlenségi Népfrent programja volt és ma va- lóság.

„Vállaltuk, hogy megszüntetjük a munkanélküliséget, megszüntetjük Magyarországon a munkanélküliség örökösét a szűrt” — írja a Magyar Függetlenségi Népfrent választási felhívása. Sokat szenvedtek a mult- ban az ipari munkások, soha nem tudták, melyik napon kerülnek az utcára. Akik dolgozhattak, ugyan- csak önmagukat sorvasztották, így volt ez Szegeden is.

A multban a szegedi vasöntő- dekre hárult Szegednek és egész Dél-Magyarországnak öntvényekkel való ellátása. Fagier, Bárkányi, Deutsch és Richweiszék kezében voltak akkor az öntődé, amelyek szép jöve- delmet biztosítottak számukra. Ők soha sem elégedtek meg az öntvé- nyeg magas árából származó has- szonnal. Tökéjük gyarapítása érde- kében, mint a többi gazdagodni vá- gyó kapitalisták, a dolgozók kirab- lásán, nyomorbadöntésén keresztül emelték mindig magasabbra a jöve- delmüket. Minden emberi munka- körülményről megfosztották a mun- kásokat.

Szeged vasöntődei a felszabadulás előtt a dolgozók nyomoranyái vol- tak. Omladozó falak, csorgó tetők, szűk, szellőtlen, sötét odúk, gáz- zal, piszkosaj fertőzőit ólakhoz ha- sonló munkahelyekben élték a dolgo- zók. A nehéz munkakörülmény- még nehezebb tette a sok szidás, pofon, ami az úrtól kijárt, az alar- csony munkabér mellett.

A felszabadulás minden területen változást hozott: a szegedi öntő- dék számára. Kormányzatunk hatá- rozataiképpen, a város különböző te- rületein lévő öntődéket egyesítették. Öt éves tervünk beruházásaként: az egyesített öntődéket korszerű öntő- csarnokokkal, öntődei gépekkel, szo- dalási és kultúrális intézményekkel kell ellátni. Ez az építés gyors ütemben halad. Eddig már új öntőcsarnokot létesítettünk, két új olvasztókemén- cével. Elektromos felvonó, öntvény- tisztító, csiszoló, szárítókemence ter- szí könnyebbé az öntők munkáját. Ezenkívül fürdők, mosdók és öltö- zők is rendelkezésükre áll a dolgozók számára. 1952-ben már háromszor akkora lett a formázó terület a szegedi öntődében, mint amekkora a mult rendszerben volt. Az öt éves terv végére a háború előttihez vi- szonyítva, közel tízszeresére emel- kedik az az öntvénytermelés, ame- lyet a korszerű öntőcsarnok felépí- téssel Szegeden termelnek majd a dolgozók. A munkások létszáma az öntődében a felszabadulás előttinek nyolcszorosára emelkedett.

A vasöntőde dolgozói különbséget tudnak tenni a Horthy-rendszer és a népi demokráciánk munkaszerve- lés között. Megértették annak a je- lentőségét, hogy mit jelent népi de- mokráciánkban a dolgozók részére biztosított segítség. Ennek szellemé- ben dolgoztak az elmúlt negyedé- ben is, amikor tervünket jóval a ha- táridő előtt, március 21-re befejez- tük. A felszabadulási hét eredmé-

nyeit tovább fokozva, ma is ebben a szellemben dolgoznak és április első tíz napjában tervünket ismét teljesítették, átlag 104 százalé- kos tervteljesítéssel dolgoztunk, dolgozóink munkájukon keresztül tesznek tanúbizonyságot pártunk és kormányzatunkba vetett hitükről.

Az országgyűlési választás: nép- szavazás az öt éves terv sikeres be- fejezése mellett! A Szegedi Vasön- töde dolgozói magukéva teszik a Magyar Függetlenségi Népfrent fel-

hívását s a második negyedévi ter- vet 22 százalékkal túlteljesítik a má- jus 17-i választások tisztelőjére. Új termelési sikerekkel szavaznak dol- gozóink minden nap, szavaznak majd május 17-én a Magyar Füg- getlenségi Népfrent jelöltjeire, bi- zonyítva azt, hogy egyemberként kö- vetik a Magyar Dolgozók Pártját, népünk bölcs vezérét, Rákosi Má- tyást.

Mészáros István,
Szegedi Vasöntőde igazgatója.

Azokra bízunk az ország vezetését, akik tettekkel bizonyították, hogy szavukra építeni lehet

Országgyűlési választásra készül az egész ország, készül, hogy má- jus 17-én kifejezésre juttassa há- lóját és melegeződését mindazok- nak, akiknek köszönhetjük sikereink- ket, akik vezetésével elérhettük, hogy: „Magyarország a hárommil- liós koldus, a népnymor, a gaz- dasági és kulturális elmaradottság országából élenjáró országgá lett, amelynek gazdája a szocializmust építő dolgozó nép.” Ahogy azt a Magyar Függetlenségi Népfrent vá- lasztási felhívása mondja. A szava- zással valamennyien kinyilvánítjuk, hogy mi békében akarunk élni és azon az úton akarunk haladni, amelyen az elmúlt években is sok sikerrel haladtunk.

Számok és tények sokasága be- szél arról, mi minden történt az elmúlt négy esztendő, a legutolsó országgyűlési választás óta. Meg- valósult mindaz, amit a magyar népnek adott szavában a Magyar Függetlenségi Népfrent vállalt. Mi- itt Szegeden látjuk, hogy nemcsak ipari vonalon, hanem kulturális és oktatási vonalon is hatalmas, amit az elmúlt négy esztendő alatt elé- rünk. A Szegedi Pedagógiai Főis- kola csak egy csepp a tengerben, ahol én tanár vagyok. Sokat fejlő- dött, mind a dolgozók számában

és javadalmazásában, mind terüle- tében és felszerelésében, nem is szólva a hallgatóság létszámának és ösztöndíj ellátásának fejlődésé- ről.

Nem tekintek messzire vissza, főiskolánk életébe, csak két évre. Például, iskolánk dolgozóinak ja- vadalmazására fordított összeg 1950 óta négyeszeresére emelkedett 1952-ig. Ebben az évben pedig már a nyolcszorosát is meghaladja az 1950. évi összegnek. Az iskola in- gatlanának fenntartására fordított pénz is állandóan emelkedett. Az erre a célra kuttalt összeg 1950 óta háromszorosára emelkedett. Ugyanezt láthatjuk a szertári és könyvtári felszerelésre fordított összegnél is, beszédes bizonyíté- kaul annak, hogy a szocializmust építő Magyarországnak nemcsak ipa- rilag és gazdaságilag, hanem kul- turális vonalon is hatalmas lépé- tekkel halad előre.

Tudjuk, kiknek köszönhetjük mindazt, amit elértünk. Tudjuk, kik vezetnek bennünket és május 17-én, a választáson azokra bízunk ismét az ország vezetését, akik tettekkel bizonyították, hogy sza- vukra építeni lehet.

Dr. Kövesdi Pál
főiskolai tanár

Szavazatommal, jobb munkával erősítem mindannyiónk kincsét: a békét

Nem m'lik el nap, hogy a mun- kám befejezése után kezembe ne vegyem az újságot. Így cselekedtem vasárnap is és előlvettem a Szabad Népfrent a Függetlenségi Népfrent felhívását. Minden sorát átolvastam és utána hosszan elgondolkoztam.

Egy hónap választ el bennünket a szavazástól. Május 17-én újra meg- választjuk képviselőinket, akik ne- vükben, helyettünk intézik majd sorsunkat, s a párt irányításával formáljuk széppé életünket, hazán- kat. A felszabadulás óta nagyon sokat kaptam a párttól és népi de- mokráciánktól. A multban két ele- met dolgoznom kellett. Férfiam ku- bikus volt, akinek keresete sokszor a napi kenyeret sem biztosította. Nagyon nyomorúságos volt az éle- tünk. Most pedig gyönyörű laká- sunk van a Faragó-utcai bérház- ban. Rádiót vettem és szép ruhám van. Népi demokráciánk bizto- sítja számomra is a tovább tanulást, most pótolom azt, amit a mult megtagadt tőlem. Megvalósult a férfiak és nők egyenjogúsága — írja a Magyar Függetlenségi Népfrent választási felhívása. Ezt a magam és minden asszonytársam életén tapasztaltam. Alkotmányunk

biztosítja számomra is az egyen- jogságot és végtelenül boldog va- gyok, hogy én is szavazhatok majd. Nyolcan voltak testvérek, s a multban ennek ellenére sem volt szavazati joguk a szülőknek. Nekik is a nyomor és a nélkülözés jutott osztályrészül, de ahhoz nem volt joguk, hogy az ország ügyeibe be- leszálljanak.

Pártunk és népi demokratikus kormányzatunk biztosítja minden becsületes dolgozó számára azt, hogy beleszálljon az ország irányí- tásába, saját maga formálja a sor- sát és szavazatával erősítse, bizto- sítsa azt, ami minden ember szá- mára a legdrágább kincs, a békét.

Reánk dolgozókra hatalmas szép és nemes feladatok várnak az elkö- vetkező időkben. Ezeket a fel- adatokat, célokat megvalósítani, győzelemre vinni csak békében le- het. Ezi a feltétel pedig úgy bizto- sítom számomra, hogy a Népfrent- ra adott szavazatommal és a terme- lő csoportba, vezetői meg jobb mun- kámmal erősítem ezt az országot. Elősegítem, hogy mindaz megvaló- suljon, amiről szó van a választási felhívásban.

ÖRDÖGH C. ISTVÁNNÉ
a Tánácsok tagja

Bolgár jegyzék Olaszországhoz

Szofia (MTI). A szófiai olasz követség 1952 július 7-i jegyzéké- vel kormánya nevében hivatalosan meghívta a Bolgár Népköztársaság kormányát, hogy vegyen részt a milánói XXXI. nemzetközi áruin- tavasáron, amelyet 1953 április 12. és 29. között tartanak Milánóban. A bolgár kormány elfogadta a meghí- vást, amelyről az 1953 február 10-én kelt jegyzékben értesítette a szófiai olasz követséget. Mindjárt ezután a bolgár kereskedelmi ka- mara hozzájárult a Bolgár Népköz- tarsaság milánói vásári pavilonjá- nak építéséhez s e célból befekteté- seket eszközölt, kiállítási anyagot küldött el, amelynek egy része az olasz határon vesztel.

A Bolgár Népköztársaság külügy- minisztériuma 1953. március 6-án kelt második jegyzékével megte- tte a szükséges lépéseket az olasz kö- vetségnek azoknak a személyeknek a beutazási vizuma érdekében, akik nek részt kellene venniük a vásá- ron. Az olasz követségnek a szóban forgó beutazási vizumok ügyében jett többszöri sürgetés után március 24-én arról értesítették a bolgár külügyminisztériumot, hogy a be- utazási vizumokat engedélyezik. Másnap azonban a vizumok helyett a külügyminisztérium újabb bejele- tést kapott, amely szerint megta-

gadják a beutazási vizumok kiadá- sát. A vizumok megtagadásának indoklására azt a körülményt hoz- tátk fel, hogy a bolgár nyomozó hatóságok egy olasz állampolgárt őrizetbe vettek.

Az olasz követ a bolgár külügy- minisztériumban tett látogatása al- kalmával szüggénykezés és forrasá- gok nélkül az olasz kormány nevé- ben kijelentette, hogy a milánói áruin tavasárra szóló beutazási vi- zumokat csak azzal a feltétellel ad- ják ki, ha a szóban forgó olasz állampolgárt szabadonbocsátják.

Mint a „Bolgár Távirati Iroda” közli, ebből az alkalomból a kül- ügyminisztérium a Bolgár Népköz- tarsaság kormánya megbízásából 1953 április 6-án a szófiai olasz követségnek jegyzéket nyújtott át Olaszország kormányához történő továbbítás végett. A jegyzékben a bolgár kormány tiltakozik az ilyen cselekmények ellen és hangsúlyozza: Az olasz kormány eljárása — amely arra irányul, hogy megfűsítsa a bolgár kormány részvételének lehe- tőségét a milánói nemzetközi vásá- ron — ellenséges, teljesen önkényes és semmivel sem provokált cseleke- det Bulgáriával szemben, amelyért teljes mértékben az olasz kormányt terheli a felelősség.

Békeértekezlet Londonban

London (TASZS). A Londoni Békatanács április 11-én értekezletet hívott össze, hogy megvitassa, mi- képpen lehet a békemozgalom akti- vitását fokozni és műreteit növelni. Az értekezleten J. A. Sandy, a Londoni Békatanács elnöke, elnököl- t, aki rámutatott arra, milyen nagy lehetőségek vannak ma a nemzetközi feszültség enyhítésének és a koreai háború befejezésének.

Az Angliában élő malájföldi fia- talok és diákok Demokratikus Szö- vetségének képviselője követelte, hogy szüntessék meg a koreai, viet- námi és malájföldi háborút, a Ki- nai Népköztársaság elleni törvény- telen gazdasági blokádot és létesít- senek széleskörű kereskedelmi kap- csolatokat minden országgal.

Bernal profesor beszámolt a nemzetközi békemozgalom sikerei- ről és kiemelte, hogy ez a mozga- lom „eddig sohasem látott politikai erő”.

Az értekezlet résztvevői London lakosságához felhívást intéztek, amelyben a többi között ez áll:

„Értekezletünk azon a napon ült össze, amikor először érték el meg- egyezést Koreában. Ennek az érte- kezetnek a résztvevői azt a meggyő- ződésüket fejezik ki, hogy jókara- ratt gyorsan meggyezést lehet el- érni tárgyalások útján és el lehet érni azt, amit a világ minden népe követel — a tűzszünetet Koreában.”

A felhívás befejezésül követeli a békeharc fokozását.

Szerdán összeül az OKP Országos Tanácsa

Az Olasz Kommunista Párt tit- karsága közölte, hogy a párt orszá- gos tanácsa április 15-én, 16-án és 17-én ülést tart. Az ülés egyetlen napirendi pontja: „A kommunista választási programja”, a napi- rendi pont előadója: Palmiro Tog- liatti.

A Kanadai Nőszövetség nyilatkozata

Ottawa (TASZS). A Kanadai Nőszövetség nyilatkozatot tett közzé, amelyben rámutat, hogy az amerikai kormány megszegi az ENSZ-szel kötött megegyezéseit. Ez a tény a többi között abban jutott kifejezésre, hogy az Egyesült Álla- mok kormánya megtagadta a beuta- zási engedélyt Luckock asszonytól a Nemzetközi Demokratikus Nőszö- vetség ENSZ-beli képviselőjétől.

A Kanadai Nőszövetség tiltakozá- sát fejezi ki az Egyesült Államok kormányának ezen tettei ellen.

A Rosenberg-házaspár megmentéséért

A „Humanité” hírt ad arról, hogy az Egyesült Államok nyugati vidékén széleskörű propaganda- hadjárat bontakozott ki a Rosen- berg-házaspár megmentésére.

Los Angeles CIO szakszervezeti székházában újjel-nappal tüveletet tart a Rosenberg-házaspár megmen- tésére alakult bizottság. A bizott- sághoz szüntelenül érkeznek távira- tok, tiltakozó fvek.

A küzdelemből mind jobban kive-

szik részüket az asszonyok. Új kez- deményezések születtek, 7000 asz- szony elhatározta, hogy 5 levelet küld, amely a címzettet felszólítja további 5 levél elküldésére. A leve- lekben felszólítják a címzettet, hogy foglaljon állást a Rosenberg-házaspár ügye mellett. Az eredmény nem maradt el San Francisco vidékén egy hét alatt 160 védelmi bizottság alakult a békeharcos házaspár vé- delmére. (MTI)

„Nem kegyelmet kérünk, hanem igazságot követelünk”

— mondotta az utolsó szó jogán Jomo Kenyatta

London. A londoni „Daily Wor- ker” írja: A napokban mondotta ki bűnösnek Jomo Kenyattát, a „Ke- nyai Afrikai Unió” vezetőjét és 5 társát az angol gyarmatosítók osz- tálybíróasága. „A vádlottakat” egyen- kint 7 évi kényszermentésre ítélték. Kenyatta az utolsó szó jogán a kö- vetkezőket mondotta:

„A magunk részéről nem fogad- juk el a bíróság megállapításait.”

„Tiltakozunk és nem szűnünk meg tiltakozni az ellen, hogy népünk a faji megkülönböztetés miatt nem vehet részt hazánk kormányzásá-

ban. Ezt a megkülönböztetést nem fogadjuk el, akár börtönbe ve- tnek bennünket, akár nem.”

„Követeltük és a jövőben sem szűnünk meg követelni az afrikai nép jogait. Az afrikaiak is emberi lények, joguk van ugyanolyan kör- ülmények között élni, mint a többi népek” — mondotta még Kenyatta, majd így fejezte be a bírósághoz intézett szavait:

„Nem kegyelmet kérünk, hanem igazságot követelünk. orvosolják azokat az igazságtalanságokat, amelyeket az afrikaiaknak el kell viselniük.” (MTI)